

Motion till riksdagen 2008/09:So578

av **Annelie Enochson och Eva Johnsson (kd)**

För barnets bästa: minskning av antalet skilsmässor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett nytt folkhälsopolitiskt mål för att minska antalet skilsmässor i Sverige.

Motivering

Varje år är 45 000 barn med om en separation. Var tredje barn förlorar den nära dagliga kontakten med en av de personer de älskar mest, oftast pappan. Par som skiljer sig tror ofta att det som då verkar vara bästa lösningen för dem också är bäst för barnen. Men det är en myt som inte stämmer med verkligheten.

Ny forskning visar att en skilsmässa är bäst för barnen bara i de fall det förekommer öppna konflikter med eller utan fysiskt våld. Så är det endast i en tredjedel av alla skilsmässor. För barnen spelar det egentligen inte så stor roll om föräldrarna är kära eller inte. Bara de inte bråkar.

Barn som får växa upp med endast en förälder har fler beteendeproblem än de som lever tillsammans med båda. Det visar en ny rapport från Folkhälsoinstitutet som sammanfattar 20 års forskning. Dr Anna Sarkadi vid Institutionen för kvinnors och barns hälsa vid Uppsala universitet säger i rapporten: "Vi fann att barn som haft en engagerad fadersfigur rökte mer sällan, kom längre i sin utbildning, mer sällan råkade i klammeri med polisen och fick goda vänner av båda könen."

Andra undersökningar visar att när skilsmässobarn når vuxen ålder vågar många inte gå in i en djup kärleksrelation av rädsla för att på nytt bli svikna och övergivna. Skilsmässobarn som gifter sig skiljer sig också mer än andra.

Skilsmässor är också en viktig orsak till att fattigdom och klassklyftorna ökar i vårt samhälle. Värst drabbas barn till lågutbildade föräldrar som skiljer

Fel! Okänt namn på

sig mer än alla andra. Trots denna kunskap har samhället inte gjort mycket för att förebygga separationer. I stället har det blivit enklare, snabbare och billigare att skiljas.

Detta är anmärkningsvärt eftersom vi genom barnkonventionen förbundit oss att vid alla beslut som rör barn se till barnens bästa. Den principen lyfts fram i alla sammanhang – utom i samband med skilsmässor.

I Sverige är vi stolta över att våra barn får växa upp i ett av världens mest jämställda länder, men bekymrar oss inte särskilt mycket över att alla de tusentals barn som varje år får vara med om en uppslitande skilsmässa. Vi talar om hur viktigt det är med hög kvalitet i förskolan, men inte så mycket om hur viktigt det är med en kvalitet och hållbarhet i parrelationer. Vi framhåller hur betydelsefullt det är för barnen att papporna tar föräldraledigt och är hemma och närvarande under barnets första år. Men att många barn sedan får växa upp med en frånvarande pappa som de sällan eller aldrig ser betraktar vi inte som ett lika stort problem.

Nu pågår ett arbete för att ta fram en nationell strategi om stöd i föräldraskapet. Vi anser att man också bör ta fram en strategi för att förebygga separationer och minska antalet skilsmässor.

Många separationer går att förebygga genom att ge föräldrar stöd i parrelationen samtidigt som de får stöd i sitt föräldraskap. Det har inte bara barnen utan också föräldrarna glädje av. Ensamstående föräldrar har klart sämre hälsa och livskvalitet än sammanboende föräldrar. Ska vi få en bättre folkhälsa är fungerande och hållbara parrelationer viktigt.

Samhället ska inte göra det svårare att skiljas. Inte heller skuldbelägga ensamstående föräldrar. De är ofta enastående föräldrar som gör en fantastisk insats. Men samhället bör göra det lättare att hålla ihop.

För att fler barn ska få växa upp med föräldrar som håller ihop och uppleva tryggheten det ger, bör ett nytt folkhälsopolitiskt mål inrättas: ”Minska antalet skilsmässor – speciellt i barnfamiljerna.”

Stockholm den 7 oktober 2008

Annelie Enochson (kd)

Eva Johnsson (kd)